

Centrální nákup

Analýza dobré praxe ve vybraných zemích

Obsah

1	Rakousko.....	2
1.1	Rozsah činnosti BBG	2
1.2	Způsob nakupování pomocí BBG.....	4
1.2.1	Nákup na základě rámcových smluv	4
1.2.2	Nákup pomocí dynamického nákupního systému	5
1.3	Efektivita.....	5
1.4	Odkazy	5
2	Spojené království Velké Británie a Severního Irska	6
2.1	Rozsah činnosti Crown Commercial Service.....	7
2.2	Způsob nákupu pomocí Crown Commercial Service	8
2.2.1	Self Service	8
2.2.2	E-aukce	8
2.2.3	Spot buying.....	8
2.3	Odkazy	9
3	Spolková republika Německo.....	9
3.1	Rozsah činnosti Kaufhaus des Bundes.....	9
3.2	Způsob nákupu v Kaufhaus des Bundes	10
3.2.1	E-shop platformy Kaufhaus des Bundes.....	10
3.3	Efektivita.....	11
3.4	Odkazy	11
4	Francie.....	11
4.1	Union des groupements d'achats publics.....	12
4.1.1	Rozsah činnosti UGAP	12
4.1.2	Způsob nákupu	13
4.2	Service des achats de l'Etat	13
4.2.1	Rozsah činnosti SAE.....	13
4.2.2	Způsob nákupu.....	14
4.3	Odkazy	14
5	Itálie	14
5.1	Rozsah činnosti společnosti CONSIP.....	14
5.2	Způsob nákupu	15
5.3	Odkazy	15

1 Rakousko

V Rakousku se stará o centrální nákup společnost Bundesbeschaffung GmbH (dále BBG), která má v současné době cca 85 zaměstnanců. BBG je neziskovou společností s ručením omezeným – její činnost je tedy regulována obchodním zákoníkem. Řízení společnosti (vč. podpisového práva) mají na starosti dva ředitelé (Geschäftsführer), kteří jsou jmenováni ministrem financí na dobu maximálně 5 let. Dohled nad BBG vykonává čtyřčlenná dozorčí rada, jejíž členy jmenuje ministr financí. Členové rady jsou mu také odpovědní. Kontrolu činnosti společnosti (vč. účetnictví) provádí [rakouský Účetní dvůr](#).

Organizačně se dá BBG rozdělit na dvě části, přičemž každá působí pod vedením jednoho z ředitelů společnosti. Obě dvě části jsou rozděleny na několik oddělení s vlastním vedoucím, která mají na starosti nákup konkrétních komodit. Kromě nákupních pracovišť existují ještě oddělení specializovaná na právní služby, HR, ICT a controlling. Schéma organizační struktury je možné [nalézt na této adrese](#).

1.1 Rozsah činnosti BBG

Nákup prostřednictvím BBG je povinný pro všechny spolkové úřady a instituce (Bundesdienststellen¹). Výjimky z tohoto pravidla se dají uplatnit v zákonem stanovených případech:

- 1) Zadavatelem je spolkový úřad působící v zahraničí;
- 2) Předmět nákupu se týká tajných nebo bezpečnostních záležitostí;
- 3) Nákup by nebylo možné uskutečnit pomocí BBG včas tak, aby nebylo ohroženo fungování úřadu („...*při pokrytí bezprostředně nutného nákupu způsobených závažnými důvody, které byly způsobeny událostmi, na které neměl zadavatel vliv, nebo je nemohl předvídat...*“)²;
- 4) Spolkový úřad si je schopen dané zboží obstarat sám levněji;
- 5) Plánovaný nákup je alespoň z 50 % financovaný soukromou osobou (nezáleží na tom, jestli právnickou nebo fyzickou).

---

¹ **Ve zkratce:** Bundesdienststellen jsou veškeré úřady, agentury a organizace, které jsou zřizovány některým ze spolkových ministerstev. Nepatří sem však instituce, které jsou zákonem vyňaty z ministerské správní působnosti (např.: univerzity, divadla, muzea, výzkumná střediska apod.). Přes BBG musí tedy nakupovat například finanční policie, úřad práce či dopravní inspektorát, ale také Spolkem zřizovaná gymnázia a lycea. Celý výpis povinných subjektů je možné [nalézt na této adrese](#).

² **V originále:** *Zákon o BBG §4 (2) – (...) zur Deckung eines unmittelbar notwendigen Bedarfes, wenn dringliche, zwingende Gründe, die nicht dem Verhalten der Dienststelle zuzuschreiben sind, im Zusammenhang mit Ereignissen, die die Dienststelle nicht voraussehen konnte (...)*

Kromě spolkových institucí mohou pomocí BBG obstarávat potřebné zboží a služby další veřejné instituce. Jedná se například o univerzity, nemocnice, zemské a komunální úřady či státní agentury ([seznam zapojených institucí](#)). Ty však musejí s BBG [podepsat smlouvu o využívání jejích služeb](#) a zaplatit roční poplatek ve výši 180€ vč. DPH.

Standardizace a určování typů zboží a služeb, které mají být nakupovány pomocí BBG, jsou stanoveny [ministrskou vyhláškou](#). Seznam je vytvořen na základě analýzy zpracované BBG, ve které má být přihlédnuto k doporučením *Nutzerbeirat* (volně přeložitelné jako „Poradní orgán uživatelů“). *Nutzerbeirat* se skládá dle zákona o BBG ze zástupců nejméně 9 institucí³ – kanceláře Prezidenta, předsedy horní a dolní komory parlamentu, ústavního soudu, správního soudu, státního zastupitelství, účetního dvora, jednotlivých ministerstev a kabinetu spolkového kancléře. Navíc, pokud se na tom ze zákona jmenovaní členové shodnou, může být *Nutzerbeirat* rozšířena o zástupce další zapojených subjektů (např. spolkových zemí).

Od založení společnosti v roce 2001 došlo pouze jednou ke změně vyhlášky. V současné době uzavírá BBG smlouvy v následujících oblastech:

- 1) Elektřina, zemní plyn, teplo a pohonné hmoty
- 2) Telekomunikace (pošta, mobilní, pevné a datové služby)
- 3) Uklízení budov
- 4) Vozový park (auta, údržba, služby spojené s přistavováním vozu)
- 5) Transport osob a zboží (letenky, hotely apod.)
- 6) IT technologie (hardware, software, služby spojené s provozem IT)
- 7) Kancelářské vybavení
- 8) Nábytek
- 9) Tisk (noviny, časopisy, knihy)
- 10) Laboratorní vybavení
- 11) Lékařské pomůcky a vybavení nemocnic
- 12) Ochrana budov a majetku
- 13) Oblečení (vč. praní)
- 14) Potravin
- 15) Pojištění
- 16) Pracovní nástroje
- 17) Velké stroje

---

³ http://www.parlament.gv.at/PERK/GL/BUDGET/H.shtml#Haushaltsleitende_Organe

V případě, že některá z institucí má zájem nakoupit pomocí BBG zboží či služby, pro které nemá BBG uzavřené žádné smlouvy, může instituce požádat BBG o vypsání dodatečného výběrového řízení. To se může týkat v zásadě jakéhokoliv produktu.

1.2 Způsob nakupování pomocí BBG

1.2.1 Nákup na základě rámcových smluv

Nakupování pomocí BBG probíhá dvěma způsoby. Prvním z nich jsou rámcové smlouvy. BBG dostává průběžně během roku (závazné a nezávazné⁴) požadavky institucí, které následně třídí a systematizuje. Vytváří tak kategorie zboží a služeb, na jejichž dodávku vypisuje výběrová řízení. S úspěšnými dodavateli uzavírá rámcové smlouvy. V nich je stanovena například cena a množství služeb či zboží, které BBG předběžně odebere. Rámcové smlouvy nesmějí být za normálních okolností podepsány na dobu delší než 3 roky. Pouze v odůvodněných případech je možné uzavřít smlouvu na dobu 5 let.

Výběrové řízení na podpis rámcové smlouvy probíhá podle [spolkového zákona o veřejných zakázkách](#). Ten stanovuje, že rámcové smlouvy je možné uzavřít na základě čtyř typů veřejných soutěží:

- 1) Otevřeného řízení:** Neomezené množství uchazečů může předkládat nabídky na základě zveřejněné zadávací dokumentace.
- 2) Uzavřeného řízení s předchozím zveřejněním:** Zadavatel vyzve dodavatele k předložení přihlášek k účasti ve výběrovém řízení. Z přihlášených subjektů vybere zadavatel minimálně 5 firem, které vyzve k předložení konkrétních nabídek.
- 3) Vyjednávacího řízení (Verhandlungsverfahren) s předchozím uveřejněním:** Zadavatel vyzve dodavatele k předložení přihlášek k účasti ve výběrovém řízení. Z přihlášených subjektů vybere zadavatel minimálně 3 firmy, se kterými začne vyjednávat o konkrétní podobě rámcové smlouvy.
- 4) Vyjednávacího řízení bez předchozího uveřejnění:** Vyzve se omezený počet dodavatelů k odevzdání nabídek, na základě kterých se pak vyjednává o konkrétních podmínkách rámcových smluv.⁵

---

⁴ Verbindlich a unverbindlich

⁵ Tady si nejsem jist. Zákon se totiž zmiňuje pouze o „Verhandlungsverfahren“. V Rakousku existují ale dva – jeden s předchozím uveřejněním a druhý bez.

Uzavřené rámcové smlouvy jsou umístěné v e-shopu, ve kterém mohou jednotlivé instituce nakupovat. Produkty, jako jsou např. židle nebo tiskárny, si mohou instituce přímo objednat a dodavatel jim je obratem zašle. U jiných, složitějších služeb a zboží, zprostředkuje nákup BBG.

Do roku 2009 měla BBG problém s tím, že se instituce snažily vyhýbat nákupu přes e-shop s odůvodněním, že si daný typ zboží dokázaly sami pořídit levněji (na základě §4 (2)). Jelikož se jednalo o příliš častý jev, vydala *Nutzerbeirat* prohlášení, ve kterém určila pravidla pro další použití §4 (2). Bylo řečeno, že pokud instituce předem nahlásila BBG závaznou či nezávaznou poptávku po určitém množství zboží, nemůže uplatnit ustanovení §4 (2). Důvodem je to, že BBG provádí výběrová řízení za jednotlivé instituce a ex post udělení zakázky levnějšímu dodavateli odporovalo zákonu o zadávání veřejných zakázek – nelze totiž zadat zakázku s určitou cenou a následně nakoupit zboží od jiného dodavatele levněji.⁶

1.2.2 Nákup pomocí dynamického nákupního systému

Druhým způsobem nákupu prováděným pomocí BBG je dynamický nákupní systém. Jedná se o plně elektronizované řízení, v jehož rámci jsou nakupovány produkty, které jsou běžně dostupné na trhu. V současné době provozuje BBG dva stálé systémy (na nákup pouličního osvětlení a automatů na potraviny) a jeden jednorázový (nákup automatů na potraviny pro firmu Wiener Netze GmbH). Dynamického nákupního systému se může účastnit jakákoliv firma, která je schopná dodržet zadávací podmínky.

1.3 Efektivita

Dle výroční zprávy za rok 2013 bylo skrze Bundesbeschaffung GmbH nakoupeno zboží a služby celkem za 1,157 miliardy €. Z toho ICT a telekomunikace tvořily 23 %, energie 19 %, transport 19 %, služby 11 % a správa budov 11 %. Celkové úspory jsou odhadovány na 17,9 % - tedy 253 milionů €.

Od roku 2002 výrazně narostl podíl nepovinných subjektů na celkovém obratu BBG. V současné době tvoří spolkové instituce pouze 46% tržeb. Zbytek je rozdělen mezi státem vlastněné/dotované společnosti (21,1 %), spolkové země (14,3 %), zdravotnictví (10,2 %) a vysoké školy (8,4 %).

1.4 Odkazy

- [Bundesgesetz über die Errichtung der BBG \(konsolidierte Fassung\)](#) – Konsolidované znění spolkového zákona o zřízení Bundesbeschaffung GmbH;
- [Verordnungen Beschaffungsgruppen der BBG \(konsolidierte Fassung\)](#) – Konsolidované znění ministerské vyhlášky o typech zboží, které musí být nakupováno skrz BBG;

---

⁶ <http://www.bbg.gv.at/kunden/produkte-vertraege/4-meldung/restriktive-handhabung-von-4-meldungen/>

- [Bundesvergabegesetz 2006 \(konsolidierte Fassung\)](#) – Konsolidované znění zákona o veřejných zakázkách;
- [Internetové stránky BBG](#) – Zde je možno nalézt informace k vypsáním výběrovým řízením, uzavřeným smlouvám, odkazu na e-shop a návodu na jeho použití;
- [Výroční zpráva za rok 2013](#)
- [Rakouská obchodní komora](#) – Shrnutí právního rámce zadávání veřejných zakázek v Rakousku.

2 Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Ve Spojeném království působí v současné době tři organizace, které mají na starost centrální nákup pro státní správu – jedna centrální a dvě zemské. Největší z nich je [Crown Commercial Service](#), která obstarává zboží a služby pro centrální londýnskou vládu a podřízené instituce (nemocnice apod.). Zbylé dvě organizace působí odděleně v [Severním Irsku](#) a [Walesu](#). Skotsko sice nemá vlastní instituci umožňující centrální nákup, provozuje ale [několik nákupních elektronických systémů](#), které jsou využívány celou skotskou státní správou. Pro zjednodušení a lepší orientaci se bude tato kapitola zabývat pouze Crown Commercial Service.

Crown Commercial Service vznikla v roce 2014 v rámci celkové reformy státní správy prováděné vládou Davida Camerona. Spojila dohromady Government Procurement Service⁷ a odbory jednotlivých ministerstev starající se o nákup. Vznikla tím jednotná instituce, která má na starosti objednávky zboží a služeb pro celou centrální státní správu. Crown Commercial Service je zřízena jako tzv. *executive agency*⁸ pod hlavičkou Cabinet Office (Úřad vlády) na základě *Government Trading Funds Act 1973*⁹.

---

⁷ Government Procurement Service měla na starosti centrální nákup pro britskou vládu. Kromě ní ale existovaly ještě odbory na jednotlivých ministerstvech, které měly na starosti autonomní tendry. Nyní došlo ke spojení kapacit pod jednu organizaci.

⁸ *Executive agencies* mají vlastní rozpočet a management, ale formálně zůstávají součástí ministerstev. Jsou používány především pro konkrétní specializované úkoly, kde není třeba velká koordinace s ostatními částmi státní správy. Jednou za rok musí předkládat zprávy o své činnosti, za kterou jsou odpovědné parlamentu.

⁹ Organizace založené pod *Government Trading Funds Act 1973* jsou specializované *executive agencies*. Jejich úkolem je shromažďování a poskytování informací veřejnému a privátnímu sektoru. Důležité je, že minimálně 50% rozpočtu organizace musí pocházet z vlastních příjmů.

2.1 Rozsah činnosti Crown Commercial Service

Crown Commercial Service poskytuje komplexní služby úřadům britské centrální vlády a jejím přidruženým organizacím. Způsob nákupu je uskutečňován na základě *Public Procurement Regulation 2006*¹⁰. K činnosti instituce se řadí také provozování elektronických systémů nákupu (Dynamický nákupní systém eMarketplace a eSourcing Tool).

Nabízený sortiment zboží a služeb pro státní správu obsahuje v současné době tyto kategorie:

- 1) Komunikace (reklama, PR poradenství aj.)
- 2) Konstrukce (stavební materiály, projektový management, modulární budovy)
- 3) Energie (elektrina, plyn, tekutá paliva)
- 4) Facility Management
- 5) Vozový park (pronájem, nákup)
- 6) ICT (software, hardware, telekomunikace)
- 7) Rozvoj a výuka (eLearning, kurzy, poradenské služby v oblasti vzdělávání)
- 8) Kancelářské potřeby
- 9) Tisk (tiskařské služby, papíry, obálky, listovní služby)
- 10) Služby (poradenství, krátkodobé zaměstnávání odborných pracovníků, právní služby)
- 11) Výzkum (vypracovávání studií – v současné době v přípravě)
- 12) Mobilita (letenky, jízdenky na vlak, ubytování apod.)

Zakázky uskutečňované pomocí Crown Commercial Service jsou zveřejňovány pro privátní zájemce čtyřmi způsoby:

- 1) Úřední věstník EU TED (v případě, že se jedná o tender s cenou přesahující prahovou hodnotu určenou v Nařízení Komise (EU) č. 1336/2013)
- 2) Databáze Contracts Finder (pokud hodnota zakázky přesáhne 10 000€)
- 3) eMarketplace (dynamický nákupní systém pro běžné zboží a služby + katalog rámcových smluv)
- 4) eSourcing Tool (elektronický systém na soutěžení jednorázových tendrů a rámcových smluv)

Dle nařízení vlády musí všechny vládní úřady a její příspěvkové organizace zveřejňovat bezplatně smlouvy nad 10 000€ online na adrese: <https://www.contractsfinder.businesslink.gov.uk>. Jako příklad

---

¹⁰ Zákon zná tyto typy řízení: 1) otevřené řízení; 2) uzavřené řízení; 3) vyjednávaná procedura; 4) soutěžní dialog; 5) rámcové smlouvy; 6) dynamický nákupní systém; 7) elektronická aukce.

uzavřených rámcových smluv lze uvést smlouvy o [dočasném poskytnutí lékařského personálu](#) nebo [právních službách](#).

2.2 Způsob nákupu pomocí Crown Commercial Service

2.2.1 Self Service

Self Service je samoobslužný systém nákupu, který probíhá bez jakékoliv asistence zaměstnanců Crown Commercial Service. Státní úřady ho mohou využívat třemi způsoby:

- 1) Státní instituce využijí **předjednanou rámcovou smlouvu**. Rámcové smlouvy bývají nejčastěji uzavírány s několika dodavateli v rámci jednoho typu komodity. Může se však stát, že pro daný typ zboží je smlouva uzavřena pouze s jednou firmou. Jednotlivé rámcové smlouvy mohou státní instituce nalézt v elektronickém systému eMarketplace.
- 2) Státní organizace nakupují pomocí **Request for quote** přes dynamický nákupní systém eMarketplace. V praxi systém funguje tak, že jednotlivé instituce zadají do systému požadavek na dodávku nekomplexního zboží či služby. Systém odešle požadavek příslušným dodavatelům, kteří následně podají nabídku. Z ní pak vybírá příslušná instituce tu nejlepší.
- 3) Poslední možností je nákup na základě uzavřených **memorand porozumění**. Jedná se o slevy dojednané s velkými firmami. Crown Commercial Service má takto uzavřené smlouvy například se společnostmi Microsoft, SAP, Oracle či Northgate.

2.2.2 E-aukce

E-aukce jsou vhodné pro specifické nákupy, které nejdou uskutečnit pomocí Self Service. Aukce probíhají plně za asistence zaměstnanců Crown Commercial Service. CCS pomáhá jak s přípravou aukce, tak i s jejím průběhem. K dispozici jsou dva typy aukcí – reverse (pokud instituce kupuje zboží) a forward (pokud instituce prodává svůj majetek). Aukci lze uspořádat na téměř jakoukoliv komoditu. Crown Commercial Service provozuje sama průběžně aukci tří typů zboží:

- 1) Vozového parku
- 2) Telekomunikačních služeb
- 3) Emisních povolenek

2.2.3 Spot buying

Tento způsob nákupu se používá pro specifické jednorázové zakázky veřejného sektoru, které nepřesáhnou prahové hodnoty určené Nařízením Komise (EU) č. 1336/2013. Výběrové řízení plně řídí Crown Commercial Service, přičemž povinností státní instituce je pouze podat specifikace, evaluační kritéria apod. CCS poté zpracuje sama zadávací dokumentaci, vybere nejlepší způsob veřejné soutěže

a vybere vítěze. Za tuto službu si účtuje Crown Commercial Service zpravidla 1 % z ceny zakázky. V případě, že se jedná o zakázku s vysokou cenou, je dohodnut se státní institucí fixní poplatek.

2.3 Odkazy

[Crown Commercial Service](#) – internetové stránky CCS. Je zde možné nalézt komplexní informace k jednotlivým způsobům výběrových řízení

[Central Procurement Directorate](#) – internetové stránky irské obdoby Crown Commercial Service

[Value Wales](#) – velšská obdoba Crown Commercial Service

[Public Procurement Regulation 2006](#) – britský zákon o zadávání veřejných zakázek

[Government Trading Funds Act 1973](#) – zákon o obchodních fondech, který reguluje činnost Crown Commercial Service

[Nařízení Komise \(EU\) č. 1336/2013](#) – nařízení Evropské komise regulující prahové hodnoty veřejných zakázek

3 Spolková republika Německo

V SRN fungovalo na spolkové úrovni do roku 2004 nezávisle na sobě několik centrálních zadavatelů. Například ministerstvo vnitra a obrany mělo každé svou vlastní organizaci, která nakupovala zboží a služby pouze pro příslušný rezort a jeho podřízené instituce. V roce 2004 ale došlo k vytvoření zastřešující platformy, tzv. Kaufhaus des Bundes (dále KdB), který nabídky jednotlivých zadavatelů sjednotil a začal zprostředkovávat nákup zboží a služeb pro celou spolkovou státní správu.

3.1 Rozsah činnosti Kaufhaus des Bundes

KdB je platforma, která pod sebou sjednocuje čtyři spolkové centrální zadavatele - Beschaffungsamt des Bundesministeriums des Innern; Bundesfinanzdirektion - Referat RF5; Bundesamt für Ausrüstung, Informationstechnik und Nutzung der Bundeswehr; Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung. Každý z nich má na starosti obstarávání konkrétní skupiny zboží či služeb, které je následně nabízeno spolkovým institucím na e-shopu KdB. Před zavedením platformy KdB se stávalo, že jednotliví zadavatelé nakupovali stejné komodity za různé ceny. Navíc se díky rozdělení tendrů na menší kusy nedosahovalo maximální finanční výhodnosti. Nyní mají jednotlivé organizace přesně rozdělené komodity, o které se starají, a nedochází tedy k dublování jejich činnosti (viz tabulka níže).

Beschaffungsamt des Bundesministeriums des	ITC (software, hardware, služby spojené s ICT atd.)
	Komunikační technika (telefonní služby, koncová zařízení atd.)

Innern	Služby (reklama, poradenství pošta atd.)
Bundesfinanzdirektion - Referat RF5	Vozový park (vozidla a jejich pronájem, údržba atd.)
	Kancelářské potřeby (tiskárny, papíry, psací potřeby atd.)
	Ochranné pracovní pomůcky
	ITC spotřební zboží (tonery)
	Nábytek a osvětlení
Bundesamt für Ausrüstung, Informationstechnik und Nutzung der Bundeswehr	Osvětlení + elektroinstalace
	Audiovizuální technika
	Pracovní nástroje (obecné a specializované)
	Pohonné hmoty
Bundesanstalt für Materialforschung und – prüfung	Laboratorní vybavení
	Čisticí prostředky
	Hygienické pomůcky

Správu platformy Kaufhaus des Bundes má na starosti Beschaffungsamt des Bundesministeriums des Inneren (Nákupní úřad spolkového ministerstva vnitra), který také provozuje e-shop. Kromě toho koordinuje činnost výše zmíněných centrálních zadavatelů.

Přístup do e-shopu Kaufhaus des Bundes mají všechny spolkové úřady a instituce, které jsou minimálně z 50% financovány spolkovým rozpočtem. Spolkové země a instituce na komunální úrovni si nemohou pomocí KdB obstarávat potřebné zboží a služby, jelikož to federální zřízení SRN neumožňuje. Nákup pomocí e-shopu Kaufhaus des Bundes není povinný.

3.2 Způsob nákupu v Kaufhaus des Bundes

3.2.1 E-shop platformy Kaufhaus des Bundes

Centrální zadavatelé sdružení pod hlavičkou Kaufhaus des Bundes uzavírají rámcové smlouvy na dodávku komodit, které jsou v jejich gesci. Ty jsou následně nabízené na e-shopu Kaufhaus des Bundes. Kompletní seznam komodit s příslušnými institucemi lze nalézt [na této adrese](#).

Soutěžení dodavatele pro rámcové smlouvy probíhá nejčastěji formou otevřeného výběrového řízení za pomoci elektronického systému [e-Vergabe](#). Jiné druhy výběrového řízení (jako např. uzavřeného řízení) jsou uplatňovány zřídka. Vždy však musí soutěž proběhnout pomocí elektronického systému e-Vergabe. Jednotlivé tendry jsou rozdělovány nejenom podle jednotlivých typů zboží, ale také územní příslušnosti (jedná se o jistou snahu o podporu malých a středních podniků).

3.3 Efektivita

Dle dostupných veřejných zdrojů je v systému Kaufhaus des Bundes registrováno přibližně 11 000 uživatelů, z toho cca 480 spolkových úřadů a přidružených organizací (zbytek tvoří zhotovitelé). KdB umožňuje nákup celkem 70 000 různých položek, které jsou nabízeny na základě více jak 450 rámcových smluv. Objem zakázek uzavřených prostřednictvím KdB každým rokem zvětšuje. Zatímco v roce 2008 činil obrat Kaufhaus des Bundes ca. 24 milionů €, v roce 2013 to bylo již cca 145 milionů €.

Jedna z mála [dostupných analýz efektivity nákupu](#) pomocí KdB pochází z roku 2008 – tedy z doby, kdy byl celkový objem zakázek zprostředkovaný KdB výrazně menší než dnes. Důležité je zmínit, že se v tomto případě nejednalo o komplexní analýzu, nýbrž o výsledky průzkumu mezi ca. 20 zadavateli. V rámci šetření bylo zjištěno, že centralizovaný nákup ušetřil zadavatelům v průměru 24,17 % z ceny zakázky. Největší úspory byly dosahovány při nákupu tonerů (57,87 % - 79,02 %). Nejmenší úspora byla zaznamenána při nákupu počítačů (cca 5 %). V některých případech došlo i ke zvýšení ceny při nákupu pomocí KdB – poznámkový blok -33, 76 %, osobní počítač (-2,97%).

3.4 Odkazy

[Kaufhaus des Bundes](#) - platforma centrálních zadavatelů, která umožňuje spolkovým úřadům nakupovat přes e-shop zboží a služby

[Beschaffungsamt des Ministeriums des Innern](#) – centrální zadavatel spolkového Ministerstva vnitra, který koordinuje činnosti dalších spolkových centrálních zadavatelů a spravuje nákupní portál Kaufhaus des Bundes

[E-Vergabe](#) – elektronický systém zadávání veřejných zakázek

[Spolkové Ministerstvo hospodářství a energetiky](#) – poskytuje komplexní informace o veřejných zakázkách

4 Francie¹¹

Ve Francii působí dvě instituce, které mají na starosti centrální nákup pro státní správu - UGAP (Union des groupements d'achats publics) a SAE (Service des achats de l'Etat). Organizace se mezi sebou liší především rozdílnou oblastí působnosti a typem zřízení.

---

¹¹ Většina informací pochází z analýzy OECD, která byla vypracovaná v roce 2011.

[http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=GOV/SIGMA\(2010\)3/REV1&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=GOV/SIGMA(2010)3/REV1&docLanguage=En)

4.1 Union des groupements d'achats publics

UGAP je veřejná instituce, která byla založena na základě zákona Etablissement Public Industriel et Commercial v roce 1985. V jejím čele stojí rada ředitelů, která má 18 členů. Ti jsou jmenováni z 1/3 centrální vládou (jednoho člena jmenují ministerstva financí, zdravotnictví, vzdělávání, obrany a vnitra), z 1/3 premiérem a z 1/3 zaměstnanci UGAP. Z členů rady ředitelů se volí předseda, který UGAP vede. V současné době má UGAP celkem 1168 zaměstnanců, z toho 569 se stará přímo o nákup. V roce 2013 činila celková hodnota zboží a služeb nakoupených pomocí UGAP 1,91 miliardy €.

4.1.1 Rozsah činnosti UGAP

UGAP zprostředkovává nákup zboží a služeb celé francouzské státní správě a jejím příspěvkových organizacím. Na rozdíl o jiných centrálních zadavatelů v Evropě neuzavírá UGAP smlouvy s dodavateli jménem státních institucí, ale zboží přímo od dodavatelů nakupuje. Následně takto nakoupené zboží a služby nabízí státním institucím ve svém e-shopu. Svoji činnost financuje UGAP výhradně z marží, které si účtuje za přeprodej. Nákup přes UGAP není pro státní instituce povinný.

Jelikož je UGAP veřejnou institucí, vztahuje se na ní francouzský zákon o zadávání veřejných zakázek. V praxi to znamená, že většina smluv, které UGAP uzavře, jsou rámcové smlouvy soutěžené pomocí [elektronického systému](#) (ve Francii musí být veškeré tendry s hodnotou nad 90 000€ soutěženy online).

V současné době nabízí UGAP zboží a služby v těchto kategoriích:

- 1) Kancelářské vybavení
- 2) Nábytek + vybavení budov
- 3) Vozový park (vč. pronájmu a údržby)
- 4) Hygienické pomůcky
- 5) ICT technologie (vč. Údržby)
- 6) Telekomunikace
- 7) Energie a paliva
- 8) Služby
- 9) Cestování
- 10) Laboratorní náčiní
- 11) Lékařské přístroje (rentgeny, mamografy apod.)
- 12) Pracovní a společenské oděvy
- 13) Finanční služby (UGAP poskytuje nemocnicím operativní leasing drahých lékařských přístrojů, který je uzavíraný na 5 let s možností prodloužení až o 2 roky. V průběhu doby pronájmu je možné přístroje dovybavovat.)

Typy zboží a služeb, které bude UGAP nabízet jsou určovány na základě analýz, které si instituce sama zpracovává. Dále také může zřídit ad hoc pracovní skupiny skládající se se zástupců veřejného sektoru.

4.1.2 Způsob nákupu

Státní instituce mohou nakoupit zboží a služby přímo od UGAP na [jejím e-shopu](#).

4.2 Service des achats de l'Etat

Service des achats de l'Etat byla založena v roce 2009 dekretem č. 2009-300, je financovaná státem a organizačně spadá pod ministerstvo financí. Jejím úkolem je definovat a implementovat strategie společného nákupu francouzských centrální státních institucí (ministerstev a jim podřízených organizací). Činnost SAE řídí dvě rady – rada nákupu (Comité des achats) a řídicí rada (Comité d'orientation). Rada nákupu se skládá z 30 profesionálních nákupčích a vedoucích nákupních oddělení jednotlivých ministerstev. Ti mají za úkol vyvíjet nákupní strategie a připravovat návrhy na zlepšení efektivity centrálního nákupu. Řídicí rada je složena ze zástupců parlamentu a ministerstev ekonomiky, rozpočtu, obrany, vnitra a udržitelného rozvoje. Jejím úkolem je dohlížet na činnost Rady nákupu a ředitele SAE. Dle analýzy citované OECD ušetřila SAE mezi lety 2009-2011 francouzské státní správě cca 10% nákladů.

4.2.1 Rozsah činnosti SAE

Nákup skrze SAE je povinný pro instituce centrální vlády. Organizace, které jsou subjektem veřejného práva (jako např. univerzity), se mohou k centrálnímu nákupu připojit. Standardizaci zboží má na starosti Rada nákupu, která i volí nejvhodnější typ zadávání veřejné zakázky. Nejčastěji se používají rámcové smlouvy.

SEA uzavírá v současné době smlouvy v těchto oblastech:

- 1) Kancelářský nábytek
- 2) Hardware, software
- 3) Služby v oblasti ICT
- 4) Doprava
- 5) Správa budov
- 6) Vozový park
- 7) Energie a pohonné hmoty
- 8) Tisk a tiskařské služby
- 9) Finanční služby

4.2.2 Způsob nákupu

SAE uzavírá rámcové smlouvy za centrální státní instituce, které na jejich základě uzavírají konkrétní smlouvy s dodavateli.

4.3 Odkazy

[UGAP](#) – E-shop francouzského centrálního zadavatele.

[SAE](#) – Internetové stránky vládního centrálního zadavatele

[Plate-forme des Achats de l'Etat](#) – elektronický systém zadávání veřejných zakázek

[Zákon o zadávání veřejných zakázek](#) – konsolidované znění

[Nařízení o UGAP](#) - regulující vznik a fungování UGAP

5 Itálie¹²

V Itálii působí několik regionálních centrálních zadavatelů a jeden národní. Tím je v roce 1997 založený Concessionaria Servizi Informativi Pubblici (dále CONSIP). CONSIP je zřízen jako státem vlastněná společnost, jehož akcie drží ministerstva financí a hospodářství. Nákup pomocí CONSIPu je pro centrální státní instituce povinný (výjimkou jsou univerzity a školy). Ostatní veřejné (i regionální) organizace se mohou v případě zájmu připojit. Pokud se podaří určitou službu nebo zboží získat instituci levněji, nemusí využít služby CONSIPu.

Finanční prostředky na svou činnost získává CONSIP od ministerstev financí a hospodářství, se kterými za tímto účelem uzavírá každé tři roky rámcovou smlouvu. Příjmy CONSIPu jsou rozděleny na dvě části – fixní přímé platby a motivační příspěvky, které jsou závislé na plnění předem definovaných kritérií efektivity (hodnocení provádí italský statistický úřad). V roce 2009 zaplatila Itálie za činnost CONSIPu 45 milionů €.

5.1 Rozsah činnosti společnosti CONSIP

Okruh zboží, které musí veřejné instituce nakupovat přes CONSIP, jsou určeny ve vyhlášce ministerstva financí. Standardizaci a specifikaci služeb a zboží provádí CONSIP na základě market demand and supply analýz. Většina rámcových smluv (90 %) je udělována na základě ekonomicky nejvýhodnější nabídky. Ze zbylých 10 % se jedná o nejnižší cenu. V současné době zprostředkovává CONSIP nákup zboží a služeb v těchto oblastech:

---

¹² Informace jsou aktuální k roku 2012

- 1) Zdravotnictví
- 2) Energie a pohonné hmoty
- 3) Kancelářské vybavení
- 4) Doprava
- 5) Facility management
- 6) Telekomunikace
- 7) Nábytek (pro kanceláře, školy a univerzity)
- 8) Pojištění a finanční služby
- 9) Potraviny & Catering

5.2 Způsob nákupu

Instituce mohou pomocí CONSIPu nakupovat třemi způsoby:

- 1) Rámcové smlouvy – nejčastěji se uzavírají s jedním dodavatelem. Zadavatelé kontaktují přímo dodavatele a podepíší s ním konkrétní kontrakt.
- 2) Elektronické tržiště ([MEPA](#)) – jedná se o elektronický nákupní systém pro dodávky pod úrovní EU limitů na veřejné zakázky. K dispozici jsou jak rámcové smlouvy, tak i dynamický nákupní systém. Důraz je kladen na podporu participace SME.
- 3) E-tenders – plně elektronický systém zadávání veřejných zakázek. Umožňuje provést státním institucím téměř jakýkoliv typ tendru

5.3 Odkazy

[CONSIP](#) – internetové stránky italského centrálního zadavatele

[MEPA](#) – elektronické tržiště pro státní správu provozované CONSIPem